

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.
ΕΙΜΑΙ πιο πολύ ικανοποιημένος γιατί για μιαν ακόμη φορά η Θεσσαλονίκη, ένα διδύλιο που είναι εμπνευσμένο απ' αυτήν και μιλάει γι' αυτήν, κερδίζει ένα κρατικό δραματικό. Αυτό αντανακλά σε όλη την πόλη, στον κόσμο της Θεσσαλονίκης.

Σεμνή δηλώση στα «ΝΕΑ» του «άγνωστου» στο πλατύ κοινό λογοτέχνη της Θεσσαλονίκης Νίκου Μπακόλια που τιμήθηκε με το πρώτο λογοτεχνικό δραματικό μυθιστορήματος. Δημοσίευγάφος μια ζωή σε όλες τις εφημερίδες της συμπρωτεύουσας - απόμαχος σήμερα - μπόρεσε πάνω από την επαγγελματική ανάπτωση να συμπυκνωθεί το λογοτε-

Συνέντευξη στον
ΧΡΙΣΤΟ ΖΑΦΕΙΡΗ

χνικό λόγο σε ξέι ως τώρα μιθιστορήματα, με αποκορύφωμα τη δρασειμένη «Μεγάλη Πλατεία».

— Τι είναι η «Μεγάλη Πλατεία»;

— Σαφέστατα πρόκειται για ένα

Ποιος είναι

Ο ΝΙΚΟΣ Μπακόλιας, γεννηθήκε το 1927 στη Θεσσαλονίκη, σπουδάσεις μαθηματικά αλλά ασχολήθηκε επαγγελματικό με τη δημοσιογραφία. Διετέλεσε διευθυντής του ΚΘΒΕ (1980-82). Έργα του: «Μην κλαίς αγαπημένη» (1958), «Ο κίπος των πριγκίπων» (1966), «Ειδαρία» (1973), «Υπνος-θάνατος» (1974), «Μυθολογία» (1977), «Μεγάλη Πλατεία» (1987). Μετέφρασε επίσης Φόκνερ, Σκοτ Φιτζέραλντ και Χενρί Τζέιμς.

μυθιστόρημα που χώρος τον έβαλε η Θεσσαλονίκη και εξελίσσεται στο μεσοτόλεμο ως τον εμφύλιο πόλεμο.

Στο πραγματικά ογκώδες διδύλιο υπάρχει και η διάσταση που δίνει τη συνάρτηση των ηρώων και των γεγονότων με τα ιστορικά περιστατικά που έζησε η Θεσσαλονίκη και γι' αυτό τηνάρχουν οι υποτομεύσεις για την κατανόησή του.

— Εντοπίζεται σε κάποια πλατεία το μυθιστόρημα;

— Δεν είναι συγχεκριμένη πλατεία, αλλά συμβολικός όρος, σ' ανοιχτός χώρος όπου ξεχίνεται ο κόσμος...

— Ο υπότιτλος «Μέσων και νεοτέρων χρόνων» τι σημαίνει;

— Υπονοεί τις αντίστοιχες καταστάσεις μ' αυτές της Κατοχής ή της απέλευθέρωσης που ιπτάρχουν στα χρόνια του Βυζαντίου

«Δεν αδικείται η Θεσσαλονίκη»

ΧΩΡΙΣ ΤΟ «ΠΛΕΓΜΑ ΤΟΥ
... ΣΥΜΠΡΩΤΕΥΟΥΣΙΑΝΟΥ»

ΜΙΛΑΕΙ Ο ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΚΟΛΑΣ

και ειδικά στην επανάσταση των Ζηλατών. Υπάρχει και πάλι το στοιχείο της λαϊκής εξουσίας και τελικά της ήττας.

— Τι σχέση έχει η «Μεγάλη Πλατεία» με τα προηγούμενα βιβλία σας;

— Η «Μεγάλη Πλατεία» ολοκληρώνει κατά κάποιο τρόπο μια σειρά που άρχισε από τον «Κήπο των Πριγκίπων» και συνεχίστηκε με τη «Μυθολογία». Είναι τρία διδύλια που αναφέρονται στους ανθρώπους της Θεσσαλονίκης από τα τέλη του περασμένου αιώνα ως τις μέρες μας. Πρόσωπα του ενός διδύλιου περνάνε στο άλλο και γενικότερα

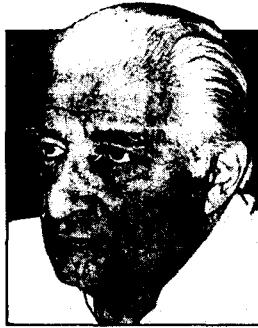
υπάρχει η συνύφανση προσώπων και γεγονότων σαν να πρόκειται για ένα διδύλιο.

— Εδώ φτάνει το τέλος της τριλογίας;

— Όχι. Έχω την πρόθεση να γράψω ένα ακόμη διδύλιο που θα ολοκληρώνει τη «Μεγάλη Πλατεία» - άρχισα ήδη να το γράφω - που θα καλύπτει τα χρόνια από τον εμφύλιο μέχρι το 1980.

— Πώς σχολαζετε την άρνηση του Κλείτου Κύφου να δεχτεί το διδύλιο ποιησης;

— Ένα μόνο έχω να πω: αν ήμουν στη θεση του Κλείτου Κύφου θα έκανα το ίδιο ακριβώς πράγμα. Όχι γιατί δεν αξίζει ο Καρούζος - αν είναι δυνατόν να

— Δε νομίζω ότι έχει αδικηθεί η λογοτεχνική παραγωγή της Θεσσαλονίκης από το κέντρο. Άλλωστε, πέρα από τα κατά καιρούς δρασεία, η κριτική έδειξε πολλή προσοχή και αντιμετώπισε με ευνοϊκά σχόλια τους λογοτέχνες της Θεσσαλονίκης. Αυτό είναι μια πράξη δικαίου. Το άξεση η Θεσσαλονίκη να έχει αυτή τη μεταχείριση.

— Διαβάζει σήμερα ο κόσμος και μάλιστα ένα τόσο σγκώδες διδύλιο σαν το δικό σας;

— Διαβάζει τώρα περισσότερο απ' όσο παλιότερα, όπως δελχινούν και οι κυκλοφορίες των διδύλιων, όχι όμως όσο ο Ευφρατός. Σ' αυτό δεν φταίει το κοντό. Νομίζω ότι είναι θέμα διαπαιδαγώγησης, είτε στα σχολεία είτε στα μεσα ενημέρωσης, θέμα μιας γενικότερης προσπάθειας που να θεωρεί το λαό να διαβάζει διδύλια. Σίγουρα οι συμπατριώτες μας έχουν κάνει τις επιλογές τους με τέτοιο τρόπο που να μη δίνουν στο διδύλιο πολύ από το χρόνο τους. Όσο για το σγκώδες, δεν υπάρχει εμπόδιο. Διδύλια σγκώδη σαν τον Έκο, του Μάρκες και άλλων αγοράστηκαν, διαβάστηκαν και επανεκδόθηκαν.

ΤΑ ΝΕΑ

19 - 10 - 1988

621 29